

Κυρίες και Κύριοι,

Ευχαριστώ πολύ τους διοργανωτές του Athens Investment Forum 2018 για την πολύ τιμητική πρόσκληση να συμμετάσχω στο συνέδριο.

Η Πρόοδος που έχει συντελεστεί

Οι οικονομικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες στη χώρα βελτιώνονται σταθερά την τελευταία διετία, μετά την 8ετή περιπέτεια της οικονομικής κρίσης.

- Τον Αύγουστο, η χώρα εξήλθε **με επιτυχία από την επίσημη χρηματοδότηση και τα προγράμματα προσαρμογής**, αλλά παραμένει υπό αυστηρή εποπτεία, σε “εύθραυστο” περιβάλλον αβεβαιότητας και με σημαντικές προκλήσεις μπροστά μας.
 1. **Σημειώθηκε επιστροφή σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης**, αν και ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ είναι ακόμα υποτονικός, γύρω στο 2% ετησίως, υπολειπόμενος των αναγκών της χώρας,
 2. **η ανεργία αποκλιμακώνεται**, αν και παραμένει σε υψηλά επίπεδα (19%),
 3. **η οικονομική εξωστρέφεια της χώρας αυξάνεται**, με τις εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών στο 34% του ΑΕΠ σήμερα, από 19% πριν από 8 χρόνια,
 4. **Η ρευστότητα της οικονομίας βελτιώνεται**, με επιστροφή καταθέσεων, +€ 12.7δισ από τον Απρίλιο 2017, βελτιούμενη πρόσβαση στις αγορές και

δραστική μείωση της χρηματοδότησης των τραπεζών από τον ΕΛΑ (υπόλοιπα € 3δισ περίπου από € 86δισ το Q2 2015),

5. σε τροχιά ανόδου οι πρόδρομοι οικονομικοί δείκτες προσδοκιών, εμπιστοσύνης και οικονομικού κλίματος, παρά την πρόσφατη μεταβλητότητα,
6. η πιστοληπτική αξιολόγηση της χώρας αναβαθμίζεται, αλλά παραμένει κάτω από την επενδυτική βαθμίδα,
7. εξαλείφθηκαν τα καταστρεπτικά δίδυμα ελλείμματα του παρελθόντος, στον προϋπολογισμό και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, που προκάλεσαν τη βαθιά κρίση,
8. η διεθνής ανταγωνιστικότητα της χώρας αποκαθίσταται,
9. η χώρα δημιουργεί σημαντικά δημοσιονομικά πρωτογενή πλεονάσματα, που υπερβαίνουν το 3.5% ετησίως, τα οποία όμως, αφαιμάσσουν την πραγματική οικονομία και τη δεσμεύουν σε χαμηλή αναπτυξιακή τροχιά.

Οι Προκλήσεις Μπροστά μας

Ωστόσο, παρά την πρόοδο, σημαντικές προκλήσεις και αβεβαιότητες παραμένουν μπροστά μας.

Έχουμε ακόμα σημαντικό δρόμο να διανύσουμε μέχρι την πλήρη αποκατάσταση της κανονικότητας, την απρόσκοπτη πρόσβαση στις διεθνείς αγορές με ανταγωνιστικό κόστος, τη διαμόρφωση ελκυστικού παραγωγικού και επενδυτικού περιβάλλοντος και την επίτευξη υψηλών και διατηρήσιμων ρυθμών ανάπτυξης.

Η μεγάλη πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι ότι, τα προβλήματα που μας κληροδότησε η κρίση (υψηλή ανεργία, υπερχρέωση ιδιωτών, υπερχρέωση Δημοσίου Τομέα, σημαντικό ύψος μη εξυπηρετούμενων δανείων, φτώχεια, υπο-επένδυση, φθίνουσα πορεία παραγωγικότητας, δημογραφική γήρανση μετανάστευση, τεχνολογική στασιμότητα), **απαιτούν πολύ υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης πάνω από 3% ετησίως.**

Όμως, δεδομένων των τρεχουσών συνθηκών της οικονομίας της χώρας και τις δεσμεύσεις για τήρηση δημοσιονομικής λιτότητας τα επόμενα χρόνια, **τέτοιοι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, προϋποθέτουν, μια άνευ προηγουμένου αύξηση των εξαγωγών και** ένα επενδυτικό σοκ, με διψήφιο ποσοστό αύξησης των επενδύσεων ετησίως για πολλά χρόνια σε μια χώρα που οι ιδιωτικές επενδύσεις κατέρρευσαν.

Τα Λάθη του Προγράμματος Προσαρμογής

Ένα από τα λάθη που έγιναν στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των προγραμμάτων προσαρμογής, είναι ότι δεν μερίμνησαν να συνδυάσουν την αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή και τη μείωση των μισθών, με συναλλαγματική εμπιστοσύνη παραμονής στο ευρώ, ενίσχυση των ιδιωτικών και των ξένων επενδύσεων και απελευθέρωση των αγορών προϊόντων και υπηρεσιών, ώστε να γίνουν πιο ανταγωνιστικές, μετριάζοντας τις οικονομικές επιπτώσεις των μέτρων προσαρμογής.

Επιπλέον, δεν προστατεύθηκε ο τραπεζικός τομέας από τη μετάδοση της κρίσης, με αποτέλεσμα, αντί να λειτουργήσει σταθεροποιητικά υπέστη τη δική του κρίση συμβάλλοντας στη μεγέθυνση του προβλήματος. Μετετράπη δηλαδή σε πολλαπλασιαστικό παράγοντα αποσταθεροποίησης.

Την ίδια περίοδο, οι ιδιωτικές επενδύσεις κατέρρευσαν από € 49,2 δις ετησίως το 2007 σε € 14.4δις περίπου το 2017, ποσοστό 8% του ΑΕΠ, το χαμηλότερο σήμερα στην ευρωζώνη, ενώ παράλληλα κατέρρευσε η αποταμίευση των νοικοκυριών από 4.8% του ΑΕΠ το 2009 σε -5.3% του ΑΕΠ το 2017 (αρνητική αποταμίευση), εξελίξεις που διόγκωσαν το πρόβλημα και τις επιπτώσεις του.

Τι Πρέπει Να Πράξουμε για τις Επενδύσεις

Έχοντας σήμερα σταθεροποιήσει τις οικονομικές συνθήκες της χώρας, τι χρειάζεται να κάνουμε για να ζήσουμε μια μεγάλη επενδυτική άνοιξη; Μια μεγάλη αναπτυξιακή και επενδυτική ώθηση;

Τι χρειάζονται οι ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις για να δραστηριοποιηθούν στη χώρα, για να επενδύσουν, να διεθνοποιηθούν και να αναπτυχθούν ;

Το μεγάλο ζήτημα σήμερα είναι, ν' αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες που βιώνει ένας επενδυτής, μια επιχείρηση στην Ελλάδα, φροντίζοντας, ώστε η επενδυτική του πρόθεση να μην μετατραπεί σε επενδυτική «Οδύσσεια»

Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε εκ νέου τον τροχό. Τα πράγματα που πρέπει να γίνουν τα γνωρίζουμε όλοι, ώστε να διαμορφώσουμε ένα σύγχρονο περιβάλλον, ελκυστικό για επενδύσεις και οικονομική δραστηριότητα και να πετύχει η χώρα το δύσκολο στόχο του αναγκαίου διψήφιου ρυθμού αύξησης των επενδύσεων ετησίως και παράλληλα να τροφοδοτούμε την αύξηση του ΑΕΠ με ρυθμούς πάνω από 3% ετησίως.

Οι προϋποθέσεις για τη σημαντική ανάκαμψη των επενδύσεων και την ενεργοποίηση του ιδιωτικού επιχειρηματικού τομέα είναι απλές και συγκεκριμένες:

1. Συνεπής υλοποίηση των Μεταρρυθμίσεων

Σήμερα όσο ποτέ, απαιτείται η υλοποίηση σημαντικών μεταρρυθμίσεων στο κράτος, την οικονομία, τους θεσμούς, τις αγορές. Πρωτίστως απαιτείται η χάραξη και υλοποίηση φιλο-επενδυτικής και αναπτυξιακής πολιτικής που τόσο έχουμε ανάγκη, σ' ένα αβέβαιο, διεθνές και ευρωπαϊκό περιβάλλον.

2. Να επικρατήσει Ιδεολογικός Ρεαλισμός & Σύγκλιση

Να συμφωνήσουμε επιτέλους με ρεαλισμό και εθνική αυτογνωσία, ότι τελειώσαμε με το κράτος-επιχειρηματία, που απέτυχε οικτρά στην Ελλάδα, την οικονομία του προστατευτισμού από τον ανταγωνισμό και των στοχευμένων προνομιακών επιδοτήσεων, την αδιαφάνεια και τις προνομιακές σχέσεις κράτους και επιχειρηματικών συμφερόντων. Χρειαζόμαστε ένα νέο δυναμικό και ανταγωνιστικό

παραγωγικό, αναπτυξιακό και κοινωνικό πρότυπο λειτουργίας της οικονομίας της χώρας, που θα δημιουργεί ανάπτυξη, θέσεις εργασίας, πλούτο και προοπτική, μια δυναμική συμπεριληπτική οικονομία της αγοράς.

3. Πολιτική Σταθερότητα και Συναίνεση γύρω από τις Αναπτυξιακές Πολιτικές

Οι επενδυτές χρειάζονται πρωτίστως πολιτική σταθερότητα. Η αβεβαιότητα και οι κίνδυνοι σκοτώνουν τις επενδύσεις. Να διαμορφώσουμε μια ευρύτερη πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία μέσω συναινέσεων, που θα προσυπογράψει και θα υιοθετήσει τη νέα αναγκαία αναπτυξιακή προοπτική μιας ανοικτής οικονομίας αγοράς, με σαφή εξωστρέφηση και επενδυτικό προσανατολισμό, όπου δημόσιες, ιδιωτικές και ξένες επενδύσεις και εξαγωγές θα αποτελούν ατμομηχανή μιας ανάπτυξης, ανοικτής στην καινοτομία και την επιχειρηματικότητα.

Το δε κράτος θα παρέχει, με οικονομική και κοινωνική αποτελεσματικότητα, τα κοινωνικά αγαθά (ασφάλεια, δικαιοσύνη, παιδεία), σύγχρονες υπηρεσίες και σταθερούς θεσμούς αγοράς, οικονομικές και κοινωνικές υποδομές και σύγχρονη κοινωνική πολιτική και προστασία των ασθενέστερων.

Το ζήτημα είναι να μετουσιώνουμε τις οδυνηρές εμπειρίες και το τεράστιο οικονομικό και κοινωνικό κόστος της κρίσης, σε πολιτική και κοινωνική σύνεση και συνεργασία, σε πολιτική σταθερότητα, σε συμφωνία κοινής πορείας σε κρίσιμα ζητήματα μεταρρυθμίσεων και αλλαγής των θεσμών, ώστε η Ελλάδα να γίνει ελκυστικός πόλος επενδύσεων, σταθερότητας και ευημερίας.

4. Προβλέψεις και Αξιόπιστες Πολιτικές, Σταθεροί Θεσμοί

Οι επενδυτές αξιολογούν θετικά και επικροτούν την αξιόπιστη και προβλέψιμη οικονομική πολιτική, τους σταθερούς θεσμούς και τη συνέπεια στην οικονομική πολιτική, στους βασικούς άξονες της οποίας δεσμεύονται όλα τα κόμματα εξουσίας.

Στόχος είναι να κερδίσουμε επιτέλους το στοίχημα της εμπιστοσύνης των αγορών, να προσελκύσουμε επενδύσεις και να τροφοδοτήσουμε την αναπτυξιακή προοπτική.

Πειραματισμοί, αποτυχημένες συνταγές και λαϊκισμοί, δεν συμβάλουν στη διαμόρφωση του ανωτέρου κλίματος.

Δεν είναι τυχαίο ότι, παρά την πρόοδο που έχει συντελεστεί, η πρόσβαση στις επιφυλακτικές ακόμα διεθνείς αγορές δεν είναι απρόσκοπτη και το κόστος δανεισμού μας κυμαίνεται 2,5% πάνω από το αντίστοιχο της Πορτογαλίας, ενώ και οι συνθήκες στην Ευρωζώνη, λόγω Ιταλίας, δεν βοηθούν.

5. Συνταγματική Μεταρρύθμιση

Στο πλαίσιο αυτό, η συνεπής διαχρονική συμπεριφορά και η συμφωνία όλων των κομμάτων εξουσίας σε ένα γενικότερο πλαίσιο αρχών οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, θα πρέπει να λάβει επίσης νομικό έρεισμα και βάση, μέσω της επόμενης συνταγματικής μεταρρύθμισης.

Χρειάζεται εκσυγχρονισμός του συντάγματος με κατοχύρωση του οικονομικού φιλελευθερισμού και της δημοσιονομικής σταθερότητας και πειθαρχίας, της

ιδιωτικής οικονομίας της αγοράς ως κεντρικού οικονομικού συστήματος και μοχλού ανάπτυξης, του επανακαθορισμού ενός πιο περιορισμένου οικονομικού και παραγωγικού ρόλου του κράτους και του ανοίγματος της ανώτατης παιδείας στον ιδιωτικό ανταγωνισμό.

6. Γενναία Φορολογική Μεταρρύθμιση / Αναπτυξιακή Δημοσιονομική Πολιτική
Χρειαζόμαστε σημαντικές τομές στη φορολογική πολιτική, να βάλουμε τέλος στην υπερ-φορολόγηση και τις υπέρμετρες ασφαλιστικές εισφορές που αφυδατώνουν την ελληνική οικονομία.

Να συνδυάσουμε γενναίες μειώσεις φορολογικών συντελεστών, ιδιαίτερα σε παραγωγικές δραστηριότητες και εισοδήματα,

- I. με μεγάλες ιδιωτικοποιήσεις, συμπεριλαμβανομένων και των τραπεζών,
- II. αναθέσεις διαχείρισης κρατικών δραστηριοτήτων, λειτουργιών και επενδύσεων, σε αξιόπιστους ιδιωτικούς φορείς (φυλακές, σχολικά κτήρια, εισπράξεις απαιτήσεων του Δημοσίου, περιφερειακές υποδομές, πρωτοβάθμια υγεία, συγκομιδή σκουπιδιών),
- III. εκλογίκευση των δημοσίων δαπανών, περιορισμό της σπατάλης και των ζημιογόνων ΔΕΚΟ, εισαγωγή σύγχρονων μεθόδων διοίκησης των κοινωνικών υποδομών και ΔΕΚΟ, με ιδιωτικά οικονομικά κριτήρια αποτελεσματικότητας,
- IV. πλήρης ενεργοποίηση του θεσμού των ΣΔΙΤ & ΒΟΤ, στις δημόσιες

- επενδύσεις και τις επενδύσεις στις κοινωνικές υποδομές,
- V. αξιοποίηση της σημαντικής δημόσιας περιουσίας και γης,
 - VI. αύξηση των δημοσίων επενδύσεων που λανθασμένα μειώθηκαν στη διάρκεια της κρίσης.
 - VII. Πάταξη της φοροδιαφυγής με ρηξικέλευθες πρωτοβουλίες, όπως η κατάργηση των μετρητών σε όλες τις επιχειρηματικές συναλλαγές και ο δραστικός περιορισμός των μετρητών στις πληρωμές ιδιωτών.

7. Αποκατάσταση του Αναπτυξιακού Ρόλου των Τραπεζών και της

Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας

Χρειάζεται να επιλύσουμε πειστικά το σημαντικό ζήτημα του μεγάλου ύψους των NPEs καθώς και των αβεβαιοτήτων των αγορών, αναφορικά με την ευρωστία του τραπεζικού συστήματος, ώστε, να επικρατήσουν χαμηλότερα επιτόκια, υψηλότερη ρευστότητα και απρόσκοπτη χρηματοδότησης της οικονομίας εντός και εκτός Ελλάδος.

Η μακροχρόνια παράταση της σημερινής κατάστασης και των αβεβαιοτήτων στις αγορές, παρά την επιτυχή υλοποίηση των stress tests, τον Ιούνιο του 2018, δεν αφήνει το τραπεζικό σύστημα να λειτουργεί ως χρηματοδότης και καταλύτης της αναπτυξιακής προοπτικής, αλλά παραμένει ανασταλτικός παράγοντας.

8. Ριζική Αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης

Η μητέρα όλων των μεταρρυθμίσεων είναι η ριζική αναμόρφωση της δημόσιας

διοίκησης που νοσεί. Δεν είναι ούτε κοινωνικά, ούτε οικονομικά αποτελεσματική και παρεμποδίζει, αντί να διευκολύνει, την επιχειρηματική και επενδυτική δραστηριότητα.

Να συνδυάσουμε δε την αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης με την ενίσχυση της ανεξαρτησίας, της ποιότητας, σταθερότητας και αποτελεσματικότητας των θεσμών (π.χ. δικαιοσύνη) και των Ανεξάρτητων Αρχών (π.χ. Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Ανταγωνισμού), οι ηγεσίες των οποίων πρέπει να εκλέγονται με αυξημένη πλειοψηφία από την Βουλή.

Ουσιαστική αναπτυξιακή προϋπόθεση στο πλαίσιο αυτό αποτελεί και η διαμόρφωση ενός σύγχρονου πλαισίου αναφορικά με τις χρήσεις γης, τις ρυθμίσεις αιγιαλού, τις δασικές και αρχαιολογικές διατάξεις, τις αδειοδοτήσεις επιχειρήσεων.

Παραδοσιακά, το ελληνικό δημόσιο και η ελληνική κοινωνία ήταν επιφυλακτικοί, αν όχι εχθρικοί, απέναντι στο ιδιωτικό επιχειρείν. Σήμερα, αυτή η αντίληψη ευτυχώς αλλάζει, όμως παραμένουν ακόμα, γραφειοκρατικές δομές που πνίγουν καθημερινά την αναπτυξιακή και επενδυτική προσπάθεια.

9. Να διαμορφώσουμε το Δικό μας Αναπτυξιακό Σχέδιο

Χρειαζόμαστε να συμφωνήσουμε σε ένα εθνικό μεσοπρόθεσμο σχέδιο επενδυτικής και αναπτυξιακής ώθησης της χώρας, που θα συμπεριλαμβάνει όλες τις παραπάνω κρίσιμες μεταρρυθμίσεις, αλλά και θα επιδιώκει ταυτόχρονα την υλοποίηση

στοχευμένων οικονομικών και κλαδικών πολιτικών, γύρω από κρίσιμους αναπτυξιακούς άξονες, όπου είτε είναι αναγκαίοι λόγω διεθνών εξελίξεων, είτε διαθέτουμε αναπτυξιακό συγκριτικό πλεονέκτημα:

1. τον ψηφιακό μετασχηματισμό της χώρας,
2. την ενίσχυση της σύγχρονης βιομηχανίας με την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση,
3. την αναβάθμιση της αγροτικής παραγωγής,
4. τον εκσυγχρονισμό της παιδείας, της έρευνας, της τεχνολογίας,
5. τη μετατροπή του Πειραιά σε σύγχρονο διεθνές ναυτιλιακό κέντρο παγκοσμίου εμβέλειας,
6. την ανάκαμψη της οικοδομικής δραστηριότητας που έχει καταρρεύσει κάτω από 1% (από 11% του ΑΕΠ το 2007) και μέσω προγραμμάτων προσέλκυσης ξένων επενδύσεων,
7. ειδικό πλαίσιο για την προσέλκυση ξένων άμεσων επενδύσεων, συμβατό με το κοινοτικό δίκαιο,
8. την επιτάχυνση της οικονομικής εξωστρέφειας, ώστε οι εξαγωγές να ξεπεράσουν το 40% του ΑΕΠ το 2021,
9. τη σύγχρονη πολιτική ενέργειας,
10. την άρση των περιορισμών στην κίνηση κεφαλαίων.

10, Σύγχρονη Εταιρική Διακυβέρνηση

Οι ευθύνες και οι διαρθρωτικές αδυναμίες του δημόσιου τομέα, έχουν αναλυθεί εκτενέστατα.

Ουδείς αμφισβητεί ότι χρειάζονται δραστικές παρεμβάσεις και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα βελτιώσουν το επενδυτικό κλίμα και θα αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη στη χώρα.

Αυτό, όμως, δεν αρκεί. Απαιτούνται μεγάλες προσαρμογές και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Προσαρμογές που πρέπει να ξεκινήσουν από τις ίδιες τις επιχειρήσεις.

Τελευταία έχουμε γίνει μάρτυρες γεγονότων που δεν περιποιούν τιμή για την ελληνική επιχειρηματικότητα.

Δυστυχώς, όπως συχνά συμβαίνει, φτάνει ένα αρνητικό γεγονός για να επισκιάσει πολλές άλλες φωτεινές προσπάθειες.

Τέτοια φαινόμενα είναι πολλά στην παγκόσμια επιχειρηματική ιστορία.

Όμως, σε μια χώρα με πρόβλημα αξιοπιστίας όπως η Ελλάδα, η ιδιωτική επιχειρηματική αξιοπιστία παίζει βαρύνοντα ρόλο, στη διαμόρφωση συνολικά θετικού επενδυτικού κλίματος.

Βασικό κριτήριο για την προσέλκυση επενδυτικού ενδιαφέροντος, απρόσκοπτης χρηματοδότησης και πρόσβασης στις διεθνείς αγορές χρήματος και κεφαλαίου, είναι η **ουσιαστική και όχι τυπική** υιοθέτηση σύγχρονου πλαισίου εταιρικής

διακυβέρνησης στις επιχειρήσεις.

Κανείς δεν θα επενδύσει ή δεν θα δανείσει πουθενά και σε κανένα, εάν δεν πεισθεί ότι τα συμφέροντά του προστατεύονται επαρκώς.

Η επιλογή έμπειρων και ανεξάρτητων μελών στα Διοικητικά Συμβούλια των επιχειρήσεων, η επιλογή ορκωτών ελεγκτών κύρους, η κατάλληλη σύνθεση της επιτροπής εσωτερικού ελέγχου, η αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων, ο αποτελεσματικός εσωτερικός έλεγχος, όπως και η ουσιαστική λειτουργία εσωτερικών κανόνων διαχείρισης κινδύνων, είναι αφενός κρίσιμοι παράγοντες για την επίτευξη μεσοπρόθεσμης αξιοπιστίας και αφετέρου κανονιστική υποχρέωση που οφείλει ένας οργανισμός να ικανοποιεί και όχι μόνο τυπικά.

Η Εταιρική Διακυβέρνηση δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται σαν τυπική κανονιστική υποχρέωση.

Πρέπει να αντιληφθούμε όλοι ότι αποτελεί τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο διασφάλισης της επιχειρηματικής αξιοπιστίας και πρόσβασης στις διεθνείς αγορές χρήματος και κεφαλαίου και παράλληλα προστασίας των πελατών, των πιστωτών, των προμηθευτών και των εργαζομένων.

Κατά τη γνώμη μου, απαιτείται αυστηροποίηση της σχετικής νομοθεσίας και οι τράπεζες οφείλουν να συμβάλουν με πρωτοβουλίες τους προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το σύστημα της οικονομίας της αγοράς δεν πρέπει να ταυτίζεται με ένα καπιταλισμό απληστίας, ασύδοτης ιδιοτέλειας, χωρίς κανόνες και θεσμούς, χωρίς επιχειρηματική ηθική, όπου τα πάντα θυσιάζονται στο βωμό του κέρδους, χωρίς κοινωνικές αναφορές και σεβασμό στους νόμους και τα δικαιώματα των εργαζομένων, των μετόχων και των πιστωτών.

Δεν είναι ένδειξη επιχειρηματικής ικανότητας να παρανομείς, να εξαπατάς και να ζημιώνεις μετόχους, πιστωτές, τις αγορές, το κράτος, να οδηγείς εργαζομένους στην ανεργία, να ζημιώνεις τους φορολογούμενους, τους προμηθευτές και να εκθέτεις τη χώρα σου.

Κοινωνική Ευθύνη και Εργασιακό Περιβάλλον

Ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να απασχολήσει τις ελληνικές επιχειρήσεις, είναι η σχέση με τους εργαζόμενους και την κοινωνία. Οι εργαζόμενοι είναι ο βασικός παραγωγικός ιστός της επιχείρησης, το πρόσωπό της στην κοινωνία.

Οι σύγχρονες επιχειρήσεις, συμβάλλουν καθοριστικά στη δημιουργία πλούτου και παραγωγικού δυναμισμού.

Αλλά παράλληλα, η σύγχρονη επιχείρηση, για να πετύχει τους στόχους της, οφείλει να διαμορφώσει ένα άριστο εργασιακό περιβάλλον και να κερδίσει την κοινωνική αναγνώριση.

Με την κοινωνία απέναντι και τους εργαζόμενους δυσαρεστημένους, η μακροχρόνια

επιτυχία υπονομεύεται.

Δεν αποτελεί υποχρέωση, αλλά ουσιαστική πολιτική ευθύνης, συνταγή επιτυχίας, η επιχείρηση να διαθέτει μέρισμα επιτυχίας της στους εργαζόμενους και τα στελέχη της.

Οφείλει η πολιτεία να θεσπίσει ένα σύγχρονο πλαίσιο κινήτρων, ώστε η ελληνική επιχείρηση να διαμορφώσει μεσοπρόθεσμες πολιτικές μεταβλητών αμοιβών σε μετοχές στο προσωπικό, ιδιωτικά ομαδικά συνταξιοδοτικά προγράμματα και προγράμματα νοσοκομειακής περίθαλψης και άλλες πρωτοβουλίες ενίσχυσης του κοινωνικού μισθού (π.χ. παιδικού σταθμού).

Παράλληλα, να θεσπιστούν κίνητρα που θα ενθαρρύνουν την επιχείρηση να εντείνει δράσεις κοινωνικής ευθύνης, στήριξης της αριστείας, της καινοτομίας των νέων επιστημόνων των ασθενέστερων στρωμάτων που επιδιώκουν πρόσβαση στην ελπίδα και την προοπτική.

Μια σειρά μεσοπρόθεσμων παροχών που συνδέονται με τη μακροχρόνια επιτυχία και κερδοφορία της επιχείρησης, που καταδεικνύουν πως η επιχείρηση αναγνωρίζει τη συμβολή τους και εμπράκτως τους ανταμείβει, όταν η ίδια επιτυγχάνει τους στόχους της.

Όλα αυτά συμβάλλουν όχι μόνο στην εύρυθμη λειτουργία της, αλλά συγκροτούν ταυτόχρονα τη φήμη της επιχείρησης, μια άυλη αξία μεγάλης σπουδαιότητας που δυστυχώς όταν πληγεί δύσκολα αποκαθίσταται και μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις

να προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη.

Υπάρχουν λαμπρές ελληνικές επιχειρήσεις που συνδυάζουν όλα τα παραπάνω και εκπροσωπούν επάξια την ελληνική επιχειρηματικότητα και τη χώρα.

Παράγουν άριστο προϊόν, έχουν ικανοποιημένους πελάτες, έχουν εργαζόμενους που αγαπούν την επιχείρηση και πασχίζουν γι' αυτή.

Δικαίως έχουν καλή φήμη, επενδύουν στη χώρα, στους ανθρώπους τους, καινοτομούν, διεθνοποιούνται και τολμούν.

Αυτές είναι οι επιχειρήσεις που έχουν ρόλο στη μελλοντική ανάπτυξη.

Κυρίες και Κύριοι,

Είμαι μεσοπρόθεσμα αισιόδοξος.

Βλέπω γύρω μου,

- όλο και πιο πολλούς συμπολίτες μας να στηρίζουν την ανάγκη για μεγάλες τομές και μεταρρυθμίσεις, να απαιτούν να γυρίσει η χώρα σελίδα με δυναμική επιστροφή στην ανάπτυξη, με όφελος και ευκαιρίες για τους πολλούς,
- νέους ανθρώπους να τολμούν επιχειρηματικά με καινοτόμες ιδέες και startups,
- νέους να ξενιτεύονται για ένα καλύτερο μέλλον,
- χιλιάδες οικογένειες να επενδύουν από το υστέρημά τους στις σπουδές των παιδιών τους,

- χιλιάδες δημόσιους λειτουργούς να κάνουν το καθήκον τους με συνέπεια, ανθρωπιά, αξιοπρέπεια και εργατικότητα, παρά τις οριζόντιες περικοπές μισθών και το έλλειμμα υποδομών,
- μια νέα Ελληνική επιχειρηματικότητα, δυναμική και εξωστρεφή, ανθεκτική στις προκλήσεις των ανοικτών αγορών και του διεθνούς ανταγωνισμού, χωρίς εξάρτηση από τις κρατικές δουλειές και προστασία από τον ανταγωνισμό,
- μια κοινωνία που σταδιακά αναγνωρίζει τις ανεπάρκειες, τα προβλήματα και την αναποτελεσματικότητα της κρατικής οικονομίας, που αγκαλιάζει ένα νέο ανοικτό και ανταγωνιστικό οικονομικό σύστημα αγοράς, με ευκαιρίες για τους πολλούς και μέρισμα αναπτυξιακής επιτυχίας για όλους,
- μια οικονομία που μετασχηματίζεται, απομακρύνεται από τον κρατισμό και κατευθύνεται προς τη δημιουργία ενός νέου παραγωγικού προτύπου επενδύσεων, εξαγωγών και καινοτόμων δράσεων.

Είμαι βέβαιος και εξαρτάται από όλους εμάς, ότι αυτή η χώρα, με τους άξιους ανθρώπους, τη μεγάλη ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά, τη μοναδική της γεωγραφική θέση και τις σημαντικές δημιουργικές και επιχειρηματικές δυνατότητες του λαού της, θα επιστρέψει σύντομα στην κανονικότητα, την ανάπτυξη, την προοπτική. Μια χώρα διεθνούς κύρους, ισότιμο μέλος στην ευρωπαϊκή οικογένεια, ένας τόπος ελκυστικός να ζεις, να εργάζεσαι, να παράγεις, να επενδύεις, να καινοτομείς.

Κείμενο για ΜΜΕ

5.11.2018 | Athens Investment Forum 2018

Ο Ρόλος των Ελληνικών Επιχειρήσεων στη Μελλοντική Ανάπτυξη

Words: 2.729